

sagt, at det vil ske i respekt for, at havnen er i stand til at varetage sine i øvrigt meget fornuftigt beskrevne formål i aftalen på betryggende måde.

Til den sag vil jeg kun føje en ting: Når vi har det klare juridiske grundlag, vi opererer på – altså at det er en del af statens formue – er det også meget naturligt, at staten kan disponere over den formue. Det er sådan set mere naturligt, hvis der oparbejdes et betydeligt provenu med årene i havneselskabet, at det er staten, regeringen, Folketinget, der tager stilling til, hvordan man kan bruge værdierne, end hvis det – med al respekt – var en bestyrelse, der var blevet udpeget til denne offentlige virksomhed. Jeg skal ikke sige mere om det, men jeg håber, at det, jeg har sagt her, giver en lille antydning af, hvem der er mest på tynd is i denne sag.

Så synes jeg, jeg hørte hr. Thor Pedersen undervejs give udtryk for, at han, at Venstre ikke under de afsluttende politiforhandlinger var blevet orienteret om, at regeringen agtede at gennemføre pasgebyrer og retsafgift med SF og CD til finansiering af andre udgifter. Jeg er ikke sikker på, jeg hørte det på den måde, men hvis jeg hørte det på den måde, må jeg tilbagevise det på det skarpeste og sige, at det blev klart oplyst under de forhandlinger. For en sikkerheds skyld vil jeg i hvert fald bare præsentere den kendsgerning.

Så ved jeg ikke, om jeg synes, det er så imponerende, at hr. Thor Pedersen i sin retorik kan finde på at omtale gammelkommunister i Enhedslisten som et argument imod et eller andet. Jeg skal sandelig ikke give mig til at forsvare hr. Frank Aaens fortid – det kan han jo gøre selv, hvis han føler behov for det – men jeg vil godt sige, og det kan også være en kommentar til nogle bemærkninger, jeg noterede mig, at fru Lene Espersen har gjort på et tidspunkt – jeg tror, det var i forbindelse med det konservative landsråd: Der er jo mange politikere i dette Ting, som gennem årtierne, op gennem det 20. århundrede, er blevet anerkendt af kolleger på tværs af partierne som gode demokrater, selv om de havde flirtet helt utrolig meget med totalitære regimer tidligere i deres tilværelse, også repræsentanter for Det Konservative Folkeparti. Derfor synes jeg egentlig, det er en dårlig form for samtale om samarbejdsrelationerne i Tinget, hvis man prøver at fremmane totalitære spøgelses fra den fortid, som vi heldigvis har lagt bag os i denne verdensdel, som argumenter i en finanspolitisk debat.

Fru Gitte Seeberg gav udtryk for stor tilfredshed med politiaftale, sundhedsaftale, satsforlig, førtidspensionsaftale og vejaf tale m.v., og jeg skal også gerne kvittere, for vi er meget glade for, at vi i hvert fald et stykke ad vejen har kunnet inddrage også Det Konservative Folkeparti i et fornuftigt samarbejde. Om det så forholder sig sådan i virkelighedens verden, at det er dyrere at lave aftaler med venstrefløj og CD, end det er med V og K, er jeg nu ikke så overbevist om, vil jeg bare sige. Det bryder ingen trætte at rejse en lille tvivl, men jeg vil sige, at det har jeg da ganske blandede erfaringer med.

Så sagde fru Gitte Seeberg om servicejob, at hun så det som et problem, at arbejdskraften kunne blive trukket væk fra det private erhvervsliv. Nu laver vi jo servicejobbene, fordi vi oplever, at der i det private erhvervsliv som også mange steder i det offentlige er en så urimelig og uholdbar aldersdiskriminering, når man rekrutterer arbejdskraft, at folk ofte er afskåret fra at få arbejde, selv i et samfund med så høj beskæftigelse som i det danske lige nu, bare fordi de har nået en vis alder og har været arbejdsløse et stykke tid. Så jeg tror ikke, den problemstilling er rigtig.

Så sagde fru Gitte Seeberg én ting til, som overraskede mig lidt, og som jeg såmænd også skal beklage i det omfang, det er passeret på den måde. Fru Gitte Seeberg sagde: Nu kommer regeringen med en hel masse ændringsforslag, der viser, at arbejdsmarkedsreformen bliver dyrere, og de har ikke været forelagt de partier, der er aftalepartnere om arbejdsmarkedsreformen sidste år. Jeg var ikke klogere, end at det var blevet fortalt, og det beklager jeg, for hvis det ikke er blevet fortalt, er det nok så meget på grund af kommunikationsproblemer mellem nogle af os i regeringen, end det har været et bevidst forsøg på at unddrage Venstre og De Konservative den viden.

Vi har været helt på det rene med et stykke tid, at der ville komme en efterregning, men jeg tror i hvert fald også, at jeg udtrykkeligt har sagt til dem, jeg har haft lejlighed til at forklare det: Ja, det er et stort bruttobeløb, men den reelle merudgift er i størrelsesordenen 500-600 mio. kr. til aktiviteter, uddannelse især, mens resten i virkeligheden bare er en kontering af forsørgelsesudgifter andre steder på finansloven, end de ellers ville have stået. Jeg kan ikke efterforske på stående fod her, hvem der ikke har fået sagt hvad, men jeg beklager, hvis det er gået til, som fru Gitte Seeberg fremstillede det.